

Едно од најсветите места за христијанството се јаслите во Витлеем, каде Дева Марија го родила Исус. Овде, над местото на јаслите, во IV век, царот Константин и неговата мајка царицата Елена, ја изградиле "Црквата Рождество Христово". Црквата била збогатена со прекрасни мозаични подови. Таа е најстарата црква на Блискиот Исток, најстар активен христијански храм.

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

кови, особено до III век. Императорите наредувале христијанството да се искорени од земјата со оган и меч. Христијаните, почитувачи на Живиот Бог, станале непоколебливи маченици за Божјата вистина. Но, Сесилниот Бог го подготвил царот Константин Велики да биде избран слуга на славата Божја, да стане покровител на Христовата Црква. И не само тој, туку и неговата мајка - мудрата, набожна, убавата царица - аџика Елена.

Констанциј Хлор, пред својата смрт, му ја предал царската власт на синот Константин. Во 306 година, на свои 32 години, Константин бил прогласен за цар на Галија и Британија. Пред да стапи во борба со Максенциј, царот Константин изјавил: "...Со свои очи го видов на небото Крстот Господов, направен од ѕвезди, кој светеше појако од сонцето, и на Крстот напишано: Со ова победувај!" Следната ноќ, Христос му се јавил на сон, повторно му го покажал знакот на Крстот и му рекол: "Направи таков Крст, и нареди да се носи пред твојата војска, и ти ќе го победиш не само Максенциј, туку и сите твои непријатели".

Царот Константин, поразен од ова прекрасно видение, решил да не верува во друг Бог, туку само во Христос кој му се јавил. Наредил на знамињата да се изработи Чесен Крст. Наредил војниците да направат Крст на сите свои оружја.

Во 312 година со својата војска, пред која бил носен чесниот Крст, повикавајќи го Господ на помош, цар Константин тргна од Галија за Италија, против Максенциј. Пред Рим, со силата на Чесниот и Животворен Крст му нанел страшен пораз. Максенциј се удавил со своите коњаници во реката Тибар. Царот Константин како победник вле-

СВЕТИТЕ РАМНОАПОСТОЛНИ
ЦАР КОНСТАНТИН И ЦАРИЦА ЕЛЕНА

СИЛАТА НА РАС

гол во Рим. Наредил во градот да се истакне знаме со Крст, а на неговата статуа, во раката со копје во вид на Крст, да стои напишано: "Со овој спасоносен знак го ослободив вашиот град од јаремот на тираниот".

Во 313 година царот Константин го издал Миланскиот

*"Hic de Virgine
Marija Jesus
Christus natus est"
"Ovde Deva Marija
Go rodi I susa Hrista"*

едикт, со кој се одобрува христијанската вера. Тој ги победил и Византијците и го изградил градот Константинопол. Во 323 година станал единствен цар на целото Римско Царство. Во 325 година го повикал Првиот Вселенски Собор во Никеја, на кој било утврдено православието, а осудена Ариевата ерес. Тој ја почувствувал "силата на распнатиот на Крстот", го почитувал Крстот, тоа свето Христово непобедливо оружје, сакал да го прослави самото живо-

носно крсно дрво, на кое бил доброволно распнат Царот и Господ, Крстот кој бил осветен преку допирањето со Неговото Свето тело и Неговата пречиста крв. Го украсил Гробот на Христа и изградил голем храм. Ја испратил својата мајка на аџилак во Светата Земја. Таа дознала дека Господовиот Крст е закопан под идолскиот Венерин храм. Наредила да се урне храмот и да се копа длабоко. Биле пронајдени 3 крста, чесните клинци и таблицата со натпис. Кога третиот Крст го ставиле на мртвец, тој оживеал. Со тоа бил откриен Чесниот и Животворен Христов Крст.

Царицата Елена прва го примила Чесниот Крст, му се поклонила и го целувала. Патријархот Макариј го издигнал високо за да го видат луѓето. Таа се вратила во Цариград "носејќи со себе честица од дрвото на Животворниот Крст и светите клинци, со кои било приковано телото Христово". Света Елена го испушти својот дух во 327 г., блажена, зашто знаела дека нејзиниот земен привремен живот ќе се појави во вечен живот на небесата. Таа заминала кај сво-

јот сакан Господ Христос, кај "единствениот почеток на идното воскресение на сите", за кого и живеела и продолжува да живее. Таму е и нејзиниот свет син единец, Св. Константин Велики, кој пред својата смрт, во 337 год. во градот Никомидија ги искажал зборовите: "Сега се чувствувам вистински блажен, зашто имам цврста вера дека сум се удостоил за бесмртен живот". Умрел знаејќи дека Бог му подготвил дом "куќа неракотворна, вечно живеалиште на небесата...". Го погребале во црквата на Светите апостоли во Цариград, по негова желба.

За време на својот живот Светите рамноапостолни цар Константин Велики и царица Елена направиле безброј дела. Ги подигнале во Светата Земја црквите: "Рождество Христово", "Вознесение Господово", "Успение на Пресвета Богородица", "Базиликата на Светиот Гроб" и многу други.

Едно од најсветите места

урнати, но "Црквата на Рождеството Христово" била зачувана, можеби заради мозаиците на фасадата. На фасадата од Црквата се насликани Мудреците од Исток, претставници на трите раси. "Црквата Рождество Христово" е цел

вградена во бела мермерна плоча. На неа на латински јазик пишува: "Hic de Virgine Marija Jesus Christus natus est" (Овде Дева Марија Го роди Исуса Христа).

Царот Константин и царицата Елена, неговата мајка, на

Базилика малку била обновена. Таа претрпела штета и од муслиманските освојувања. Во 1009 година, калифот Ал Хаким наредил да се урнат сите цркви, па и Црквата на Светиот Гроб, за да се отстранат "сите траги на христијанскиот сјај". Низ вековите таа претрпувала промени. Во огромната Црква "Гробот на Исус Христос", се наоѓа црквата "Цар Константин и царица Елена". Тоа е местото каде што Света Елена го нашла Исусовиот Крст. Местото на Крстот е поплочено и затворено со железна ограда. На ова место луѓето му оддаваат почит на Светиот Животворен Господов Крст.

"Господи, откако го виде на небото знакот на Твојот Крст, слично на Павла, не од луѓе беше повикан Твојот апостол меѓу царевите; престолниот град во Твои раце го предаде, па по молитвите на Богородица, секогаш чувај го во мир, единствен Човекољупче" (Тропар на празникот).

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

*"...So svoi o-i go vidov na neбото Krstot Gospodov, napraven od yvezdi, koj svete{ e poјako od sonцето, i na Krstot napi {ano: So ova pobeduvaj!"
Slednata no} Hristos mu se javi l na son, povtorno mu go poka`al znakot na Krstot, i mu rekol:
"Napravi takov Krst, i naredi da se nosi pred tvoјata voјska, i ti }e go pobedi { ne samo Maksencij, tuku i site tvoi neprijатели".*

комплекс од објекти. Под црковниот олтар на Црквата се наоѓа прекрасна пештера, во која е сместена четиринаесеткраката сребрена звезда (Витлеемската звезда). Во самата звезда има вдлабнатина, а тоа

местото каде што Христос се вознел, во IV век ја подигнале византиската црква "Свето Вознесение". Црквата била кружна. Внатре, на бела мермерна плоча, се чувал отпечатокот од стапалото на Исус,

ПНАТИОТ НА КРСТОТ!

ЦРКВАТА "ВОСКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО"

за христијанството се јаслите во Витлеем, каде Дева Марија го родила Исус. Овде, над местото на јаслите, во IV век, царот Константин и неговата мајка царицата Елена, ја изградиле "Црквата Рождество Христово". Црквата била богата со прекрасни мозаични подови. Тоа е најстара црква на Блискиот Исток, најстар активен христијански храм. За време на Персиската инвазија во VII век, најголем дел од религиозните градби биле

"Napravi takov Krst, i naredi da se nosi pred tvoјata voјska, i ti }e go pobedi { ne samo Maksencij, tuku i site tvoi neprijатели".

е местото каде што е роден Исус. Ова тркалезна вдлабнатина поклонците ја допираат со рака. Сребрената звезда е

кој останал во моментот на Вознесението. Но, оваа Елеонска црква, една од трите најголеми византиски цркви во Палестина, во текот на вековите претрпела промени. Денес, на местото каде што Христос се вознел на небото, на местото каде што цар Константин и царица Елена изградиле црква, изградена е џамија. Во внатрешноста на сегашната џамија и сега се наоѓа врамена бела мермерна плоча, со јасен отпечаток од левото Исусово стапало.

Од 326 до 336 година ја подигнале величествената и раскошна "Базилика на Светиот Гроб", која се вика и "Храм на Воскресението Христово". Базиликата била со големина 45 на 26 метри и имала пет црковни лаѓи, кои ги држеле четири реда столбови. Имала и Купола (Анастасиева Ротонда), со пречник од 38 метри. Оваа купола ја покривала првобитната карпа Гареб, во која се наоѓа Светиот Господов Гроб. Но, во 614 година, кога персискиот цар Хозрој ја зазел Светата Земја, ја урнал Константиновата Базилика на Светиот Гроб. Подоцна, оваа

АПЕЛ

Манастирот "Си Свети"

има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда. Редакцијата "Македонско сонце" упатува апел до сите Македонци во државава и до оние кои се наоѓаат насекаде во светот да го дадат својот финансиски придонес за негово обновување и одржување, за да го зачуваме од забот на времето.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

Манастир "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Жиро-сметка:
530-0003005453-64
ОХРИДСКА БАНКА А.Д.
ОХРИД